P9_TA(2023)0395

Az Európai Unió saját forrásainak rendszere

Az Európai Parlament 2023. november 9-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló (EU, Euratom) 2020/2053 határozat módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM (2023)0331 – C9-0211/2023 – 2021/0430(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

(C/2024/2857)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0570) és a módosított javaslatra (COM(2023) 0331),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének harmadik albekezdésére, és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0211/2023),

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság között a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről szóló, 2020. december 16-i intézményközi megállapodásra („a 2020. december 16-i intézményközi megállapodás”) ([1]),

— tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről szóló, 2020. szeptember 16-i jogalkotási állásfoglalására ([2]),

— tekintettel az Európai Parlament 2022. november 23-i jogalkotási állásfoglalására az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló (EU, Euratom) 2020/2053 határozat módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2021)0570 – C9-0034/2022 – 2021/0430(CNS)) ([3]),

— tekintettel a „Saját források: új kezdet az EU pénzügyei számára, új kezdet Európa számára” című, 2023. május 10-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel eljárási szabályzata 82. cikkére,

— tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság levelére,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0295/2023),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;

2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkének megfelelően;

3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

([1]) HL L 433. I, 2020.12.22., 28. o.
([2]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0220.
([3]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0404.
([4]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2023)0195.

Módosítás 1

Javaslat: A Tanács határozata

1 a preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(1a) A 2020. december 16-i intézményközi megállapodás értelmében ez a módosított határozat fontos lépést jelent az új saját források bevezetésére vonatkozó ütemterv végrehajtásában. Biztosítja, hogy az új bevételi források kosarából származó bevételek elérhetőek és elegendőek legyenek a helyreállítási eszköz által generált adósságok kamatának és tőkerészének visszafizetésére, és hogy a kosár eloszló pénzügyi következményei minden tagállam számára elfogadhatóak legyenek.

Módosítás 2

Javaslat: A Tanács határozata

2 a preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(2a) Az e módosított határozattal bevezetett új saját forrásokból származó bevételekkel az uniós költségvetés hosszú távon megbízhatóan finanszírozható, és fedezheti az Európai Uniós Helyreállítási Eszköz visszafizetésének és az új uniós prioritásoknak a költségeit, elkerülve ugyanakkor a csökkentéseket a meglévő uniós programok és szakpolitikák tekintetében.

Módosítás 3

Javaslat: A Tanács határozata

2 b preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(2b) A 2020. december 16-i intézményközi megállapodásban foglalt ütemterv végrehajtását olyan jövőbeli reformokkal kell kiegészíteni, amelyek a társasági nyereségre vonatkozó statisztikai alapú nemzeti hozzájárulás átmeneti megoldását egy valódibb, adóalapú saját forrássá váltanák fel, amint a szükséges irányelvek vagy a társasági adózásra vonatkozó uniós szintű harmonizációs keretek hatályba lépnek.

Módosítás 4

Javaslat: A Tanács határozata

10 a preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(10a) A magas infláció kontextusában a Dániára, Németországra, Hollandiára, Ausztriára és Svédországra vonatkozó ideiglenes egyösszegű csökkentések, amelyekből a 2020–2027-es időszakban részesülnek, váratlanul és aránytalanul megemelkedtek. A további elosztási torzulások elkerülése érdekében ezeket az átalányösszegeket évente ki kell igazítani a többéves pénzügyi keret felső határai tekintetében alkalmazott érvelésnek és szabálynak megfelelően, azaz évi 2 %-os rögzített deflátor alapján.

Módosítás 5

Javaslat: A Tanács határozata

1 cikk – 1 bekezdés – 1 e a pont (új)

(EU, Euratom) 2020/2053 határozat

2 cikk – 4 bekezdés

Hatályos szöveg	*Módosítás*
	ea) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
(4) A 2021 és 2027 közötti időszakban a következő tagállamok éves GNI-alapú hozzájárulásának bruttó összegét kell az (1) bekezdés d) pontja alapján csökkenteni: Ausztriáét 565 millió EUR-val, Dániáét 377 millió EUR-val, Németországét 3 671 millió EUR-val, Hollandiáét 1 921 millió EUR-val, Svédországét 1 069 millió EUR-val. Ezeket az összegeket 2020-as árakon kell számítani, és a folyó árakhoz kell igazítani ***az Unióra vonatkozó legfrissebb, euróban kifejezett és a költségvetési tervezet kidolgozásakor rendelkezésre álló GDP-deflátornak az alkalmazásával, amelyet a Bizottság ad meg***. Az említett bruttó összegű csökkentések finanszírozásában valamennyi tagállam részt vesz.	„(4) A 2021 és 2027 közötti időszakban a következő tagállamok éves GNI-alapú hozzájárulásának bruttó összegét kell az (1) bekezdés d) pontja alapján csökkenteni: Ausztriáét 565 millió EUR-val, Dániáét 377 millió EUR-val, Németországét 3 671 millió EUR-val, Hollandiáét 1 921 millió EUR-val, Svédországét 1 069 millió EUR-val. Ezeket az összegeket 2020-as árakon kell számítani, és a folyó árakhoz kell igazítani ***egy évi 2 %-os rögzített deflátor alapján***. Az említett bruttó összegű csökkentések finanszírozásában valamennyi tagállam részt vesz.”